

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: Udrag fra For Københavns Universitet.

Citation: Richardt, Chr.: "Samlede Digte. Anden deel.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Anden deel.*, 1895, s. 243. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt02-shoot-idm140352319969632/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Anden deel.

243

da som fra Himlen
slaar ned i Vrimlen
et Tankelyn!
Den dunkle Gaade
sin Løsning fandt,
han kan den raade, —
sin Sejr han vandt!

Kvartet.

Tak være Alle, som ærlig stred,
med Alvor, Taalmod og Mod!
Gjennem deres Navne
er Kredsløb af Folkets Blod:
Adelsmænd af gammel Æt!
Søn af Skipper og Præst!
ringest Pilt fra Ploven
gjorde det stundum bedst.

Tak være Hver, som har tøjlet kjækt
sin Tankes stridige Spand,
Aandens Vande dæmmet
til Gavn for vort gamle Land!
Fik ej Folkets bedste Liv,
Barnets, Sangerens Drøm,
Plovens og Hjulets Verden,
Kræfter af samme Strøm!

Slutnings-Kor.

Tiderne rulled, og Slægter svandt, —
Du, vor Moder, haardt maatte bløde!
Men hvad for Alverden vor Forskning vandt,

16*

hvad stort og herligt, hvad skjønt og sandt,
skal farve Kinderne røde!
Det groer i Tænkningens Dybder tyst,
det dirrer fra Luftens Streng,
blinker fra Stjernens og Lysets Kyst
langt ud over Bøgens Vænge!
— Maatte da vidnes om hundred Aar:
Kong Christians Gaard
graaner af Ælde, men gjemmer Vaar!

For Studenterne.

Ved Studenterfesten paa Klampenborg, 4. Juni 1879.

Vaaren er kommet, og ind hun nu henter
Alt hvad hun forsømte bag snetunge Sky, —
Ungdom og Løvspring, og Vaar og Studenter,
de har været Venner fra Højskolens Gry!
Nylig af Skole vi slap begge to,
hun af den hvide og vi af den sorte, —
nu vil vi svulme, og nu vil vi gro,
storme mod Sommerens Porte!

Vaaren studerer bestandig til Sommer,
aarle er hun oppe og seent først i Seng;
Solen er Lærer, og Høsten er Dommer,
meer og meer hun fylder sin Mark og sin Eng!
Saa vil vi sanke, mens Barken er blød,
lære af Lyset, til Livet skal dømme,